

Nyuszi csoport Online

Tervezett projektek a tevékenységekbe integrált tanuláshoz

A projekt címe: „BÓBITA”

A projekt tervezett indító élménye: Költészet napja

Weöres Sándor: A tündér

*Bóbita, Bóbita táncol,
Körben az angyalok ülnek,
Béka-hadak fuvoláznak,
Sáska-hadak hegedülnek.*

*Bóbita, Bóbita játszik,
Szárnyat igéz a malacra,
Ráül, ígér neki csókot,
Röpteti és kikacagja.*

*Bóbita, Bóbita épít,
Hajnali köd-fal a vára,
Termeiben sok a vendég,
Törpe-király fia-lánya.*

*Bóbita, Bóbita álmos,
Elpihen őszi levélen,
Két csiga őrzi az álmát,
Szunnyad az ág sűrűjében.*

https://www.youtube.com/watch?v=ws_xVBzJxcQ

<https://www.youtube.com/watch?v=7AOoFgYh4ps>

A projekt megvalósulásának tervezett ideje: 2021.04.08-16.

Munka jellegű tevékenységek

Rézvirágok

Bársonyvirágok

✓ „Kerti munkákban segítetek szüleimnek, nagyszüleimnek!”

✓ virágok ültetése

Játék

Játék feltételeinek biztosítása

- (ötletek a játék tevékenység megsegítéséhez, kiegészítő eszközök készítése)

- szabad levegőn tartózkodás és játék - időjárás függvényében - délelőtt és délután is
- szerepjáték beöltözéssel

- Guckler Károly-Kilátó - magaslatról letekintés
<https://parkerdo.hu/turizmus/latnivalok/guckler-karoly-kilatopont/>

Külső világ tevékeny megismerése

- Alapvető környezet és természetvédelmi ismeretek
- matematikai tapasztalatok, matematikai játékok

- ✓ A természet változásainak megfigyeltetése, erdei séta és játék
- ✓ Kirándulás a solymári nagyrétre,

- ✓ és a Rózsika forráshoz
- ✓ „bogarászás”

<https://kerekmese.hu/temak/rovarok-bogarak/>

- ✓ Számok és számlálás gyakorlása számolós mondókák segítségével

<https://www.otthonifejleszttes.hu/mondokak/szamos-mondokak>

Verselés, mesélés

- anyanyelvi játékok
- beszélgető kör
- drámajátékok

- Weöres Sándor: A tündér
 - Számolás mondókák
 - Kányádi Sándor: Mi lennék
<https://egyszervolt.hu/vers/mi-lennek.html>
 - Szabó Lőrinc: Tavasz
 - Zelk Zoltán: Tavaszi mese
- MESEKUCKÓ - Zelk Zoltán: Tavaszi mese // Elmondja: Urbán Andrea
Premier dátuma: 2021. ápr. 11.

<https://www.youtube.com/watch?v=2EXLiRMMAOg>

- A nyúl meg a tavaszi hó (magyar népmese)

Rajzolás,
festés,
mintázás,
kézimunka

- Tavaszi fák
- Tavaszi virágok

(Forrás: Pinterest)

Forrás:

<https://anapfenyillata.hu/2015/03/03/10-tavaszi-kreativ-otlet-gyerekeknek/>

<p>Mozgás</p> <ul style="list-style-type: none"> • a mindennapos testmozgás játéka, feladatai 	 	<ul style="list-style-type: none"> • Erdei kirándulás • Sárkányeregetés
---	--	---

<p>Ének, zene, énekes játék, gyermektánc</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Gryllus: Somvirággal, kakukkfűvel... https://www.youtube.com/watch?v=Tqi9-CCVG_4 • Zenehallgatás: • Gryllus Vilmos -József Attila: A hangya (Művészetek Völgye, Kapolcs 2015) https://www.youtube.com/watch?v=sM_wC6JT5WI • Gryllus Vilmos: Hangyák (gyerekdal, mese, Félnóta sorozat) MESE TV https://www.youtube.com/watch?v=gfZ-1x-nnaQ • Szabó Lőrinc: Hajnali rigók https://www.youtube.com/watch?v=oTAiTc3SmS8
---	---

Zelk Zoltán: Tavaszi mese

2016. április 16., szombat, (rajz: Dobra Abigél Anna, Sepsiszentgyörgy)

Szellőcske a tengeren túlról jött; együtt szállt a felhőkkel. A hosszú úton barátságot is kötöttek egymással, és sok mindenről elbeszélgettek.

– Én megöntözöm a göröngyös földet – mondta a felhő. – Várnak is már az emberek.
– Hát még engem! – dicsekedett a kis Szellőcske. – Nagy öröm az én érkezésem. Mert én üzenetet hozok a fecskéktől meg a gólyáktól!
Így beszélgetve röpködtek át a hegyeket, völgyeket. Amikor az első faluhoz értek, elbúcsúztak egymástól.
– Ki-ki a maga dolgára – mondta a felhő méltóságosan, s már suhant is a mezők felé.
– Sok szerencsét! – kiáltott utána Szellőcske.
Amint egyedül maradt, elgondolkozott: kihez is menjen előbb? Az ereszaljához vagy a kéményhez? Mert a

gólya is, a fecske is megígértette vele, hogy az ő otthonát keresi fel előbb. Míg így töprengett, egyszerre csak egy kéményt vett észre.

– Ha már itt vagyok a kéménynél – gondolta magában –, hozzá megyek előbb.

Oda is szállt tüstént. Szép jó reggelt kívánt, s elmesélte, milyen messziről jött, s hogy üzenetet hozott a gólyától.

Elbúslakodott a kémény.

– Jaj, ne szomoríts, nem tudod, milyen beteg vagyok, alig állok a lábamon. Nemsokára lebontanak, s a gólya hiába keres engem.

Olyan szomorú volt, hogy Szellőcskének kellett vigasztalnia:

– Ne búsulj, majd én elmesélem a gólyának, milyen jó szívvel vagy hozzá.

Föl is vidult a kémény, mert hirtelen eszébe jutott valami:

– Van a gazdának egy nagy kertje a falu végén, van abban egy óriási szénakazal. Mondd meg a gólyának, telepedjen oda. És gondoljon néha rám is – tette hozzá sóhajtva.

Szellőcske megsimogatta a kéményt és továbbrepült. Egy kopott kis ereszaljánál megállt. – Ez lesz az – gondolta –, a fecske úgy magyarázta, hogy előtte egy diófa, mögötte egy eperfa.

Odaköszönt hát az ereszaljának.

– Honnan jössz, Szellőcske? – kérdezte az tőle.

– Találd ki.

– Tán valami örömhírt hozol, hogy olyan víg vagy?

– Azt én!

– Bajosan hozhatsz már nekem örömhírt. Öreg vagyok és beteg, nemsokára összedülök.

– Pedig a fecske üzent néked. Azt üzeni, hogy útban van hazafelé, s alig várja, hogy láthasson téged.

Szomorú lett erre az ereszalja.

– Nem érem én már azt meg – sóhajtotta. – De várj csak! Átszólok a testvéremnek, az sokkal fiatalabb nálam, s mindig azon búsul, hogy sose volt még fecskelakója. Ott aztán olyan szállása lesz, hogy csak no!

Úgy is lett. A szomszédban egy szép kis új ház fehérlett ki az udvarból, frissen volt meszelve, s az ablakdeszka meg az ereszalja szép zöldre festve.

– Akarsz-e fecskelakókat? – kiáltott át az öreg ereszalja.

– Hogyne akarnék! – örvendezett a fiatal, és vele örült a kerítés melletti bodzabokor is.

– Jönnek a fecskék, jönnek a fecskék... – susogta vékony kis gallyaival boldogan.

Nem volt már szomorú az öreg ereszalja sem. Örült ő is, hogy a szomszédból áthallatszik majd a fecske csicsergése, s mégsem lesz olyan elhagyott öregségében. De örült a diófa s az eperfa is, hogy mégiscsak fecske hintázik az ágaikon.

– Látod, Szellőcske – mondta most az öreg ereszalja –, nem hiába hoztál hát üzenetet. Menj a fecske elé, s mondd meg neki: siessen, hozza magával a tavaszt és a napsugarat, mindnyájan tárt karokkal várjuk.

Szellőcske megsimogatta az öreg ereszalját, megsimogatta a fákat is, aztán nekilendült a levegőnek. Meg se állt, amíg a fecskével nem találkozott, s aztán együtt szállt véle hazafelé.

Vidámabb lett az élet mindenütt, örültek kertek és ligetek, s többet mosolyogtak az emberek is.

(Forrás: szek.ro/load/cikk/90661/zelk_zoltan_tavaszi_mese letöltve: 2021.04.09.16:13)

A nyúl meg a tavaszi hó (magyar népmese)

Egyszer tavasz felé azt mondta a hó a nyúlnek:

- Igen gyöngének érzem magam. Beteg vagyok, talán meg is halok.

Azt felelte a nyúl:

- Alighanem olvadsz az a bajod. Ó, ó, de sajnállak!

Azzal leült egy buckára, és sírt-zokogott keservesen, úgy sajnálta a havat.

- Sajnállak hó, fáj a szívem érted! Mennyit szaladgáltam rajtad, jó meleg vackom volt alattad. Elrejtettél a róka elől, a farkas elől, fejem alja voltál, derékaljam voltál, földél a fejem fölött,

védelmzőm, oltalmazóm. Fehér a bundám, te is fehér vagy, nem láttak meg rajtad az üldözőim.

Úgy sírt, hogy a hónak rajta esett meg a szíve, ő is vele könnyezett.

Mi is lesz velem nélküled? – kesergett tovább a nyúl. – Sas elragadhat, fülesbagoly a karmai közé kaphat, róka elfoghat, farkas széjjeltéphet. Mi lesz velem tenélküled?

Aztán gondolt egyet:

- Elmegyek én az erdő urához, megkérem szépen: kegyelmezzen meg neked, ne olvasson el!

El is iramodott, meghajolt az erdő ura előtt, úgy kérte szép szóval: hagyja meg a havat. Közben kiragyogott a nap, egyre erősebben melengette a földet, roskadt a hó, zsugorodott, megáradtak az erek, patakok, megcsordultak a jeges hegyek. Nézte a nyúl, még keservesebb sírásra fakadt.

Azt mondta neki az erdő ura:

- A nap hatalmasabb nálam, nem tudok vele versenyezni. A havat nem tudom itt marasztani. Hanem majd adok neked szép sűrűbarna bundát a fehér helyett, abban elrejtőzhetsz nyáron erdőn-mezőn, száraz levelek közt, s nem bánt se róka, se farkas, se bagoly. Ne félj, no, ne itasd az egereket!

Megvígasztalódott a nyúl, megtörülgette a szemét, és fölvette mindjárt az erdő ura ajándékát, az újdonszerű bundát. Azóta is két bundát hord a nyúl: fehéret télen, tavasztól őszig meg barnásszürkét.

(Forrás: <http://mesekukac.hu/a-nyul-meg-a-tavaszi-ho/> letöltve: 2021.04.07. 12:10)